Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0831

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. K. van Oort, secretaris)

Klacht ontvangen op	19 april 2022
Ingediend door	de heer [naam 1] en mevrouw [naam 2], verder te noemen de consumenten
Tegen	DFM N.V., gevestigd te Amersfoort, verder te noemen de kredietverstrekker
Datum uitspraak	3 oktober 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering toegewezen

Samenvatting

De consumenten stellen dat de kredietverstrekker de kredietkosten onjuist heeft berekend, doordat zij de tussentijdse extra aflossingen niet direct in mindering hebben gebracht op het openstaande bedrag. Dit is in strijd met artikel 7:68 lid 1 Burgerlijk Wetboek. De kredietverstrekker heeft dit betwist en stelt zich op het standpunt dat zij extra aflossingen pas in mindering hoeft te brengen op het openstaande krediet op het moment dat het krediet geheel wordt afgelost. De commissie wijst de vordering toe.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten; 3) het verweerschrift van de kredietverstrekker; 4) de repliek van de consumenten; 5) de dupliek van de kredietverstrekker en 6) de aanvullende reactie van de kredietverstrekker.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consumenten en de kredietverstrekker hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Op 18 februari 2021 hebben de consumenten met de kredietverstrekker een overeenkomst gesloten, ten behoeve van een huurkoop van een auto.

Daarbij is sprake van een kredietbedrag van € 10.000,-, waarover de consumenten 5,99 % rente betaalden. De consumenten lossen af met een bedrag van € 192,55 per maand.

2.2 Op de overeenkomst zijn de algemene voorwaarden Huurkoop van toepassing verklaard. (hierna: de algemene voorwaarden). Artikel 4.6 van die algemene voorwaarden bepaalt het volgende:

"(…) U heeft ook het recht om het krediet gedeeltelijk eerder af te lossen. (…) Vervroegde gedeeltelijke aflossing heeft alleen invloed op de duur van het contract en niet op het termijnbedrag. U heeft bij vervroegde aflossing recht op verlaging van de totale kredietkosten, bestaande uit de interesten gedurende de resterende duur van de kredietovereenkomst. (…)"

2.3 De consumenten hebben vervolgens in juni 2021 een extra aflossing van € 3.851,- gedaan. In september 2021 hebben de consumenten wederom een extra aflossing gedaan van € 3.851,-.

2.4 In oktober 2021 hebben de consumenten een extra aflossing gedaan van € 1.559,35, waarna de kredietverstrekker op 18 november 2021 aan de consumenten heeft bevestigd dat het krediet is afgelost.

De klacht en vordering

2.5 De consumenten vorderen – na wijziging van eis – betaling van een bedrag van € 137,13, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf 25 november 2021.

2.6 De consumenten leggen hieraan ten grondslag dat de tussentijdse aflossingen die door de consumenten zijn gedaan niet juist door de kredietverstrekker zijn verwerkt. De kredietkosten moeten worden verlaagd bij gedeeltelijke aflossing en dit is niet gebeurd, omdat de kredietverstrekker de extra bepalingen ten onrechte niet direct in mindering heeft gebracht op de hoofdsom. Daarnaast stellen de consumenten dat de kredietverstrekker hem onvolledig, onjuist en misleidend heeft geïnformeerd.

Het verweer

2.7 De kredietverstrekker heeft verweer gevoerd. Daartoe heeft zij aangevoerd dat de klacht van de consumenten niet behandelbaar moet worden verklaard, omdat de consumenten geen belang meer hebben bij de vordering. Daarnaast stelt de kredietverstrekker dat de kredietkosten zijn verwerkt op de wijze in artikel 7:68 lid 2 BW is bedoeld. Het maandbedrag verandert bij tussentijdse aflossing niet. De looptijd van de overeenkomst wordt korter en de totale kredietkosten worden verlaagd, in die zin dat er een renterestitutie wordt toegepast over de termijnen die niet worden betaald als gevolg van de tussentijdse betalingen.

3. De beoordeling

Behandelbaarheid klacht

3.1 De kredietverstrekker heeft als meest verstrekkende verweer aangevoerd dat de klacht van de consumenten niet-behandelbaar moet worden verklaard, omdat de consumenten geen belang meer hebben bij hun vordering.

3.2 Dit verweer slaagt niet. De kredietverstrekker heeft aangegeven de door de consumenten gestelde schade alleen te zullen voldoen, indien de klacht niet behandelbaar wordt verklaard of de consumenten akkoord gaan met het aanbod van de kredietverstrekker en de klacht intrekken. Nu de gestelde schade op dit moment niet aan de consumenten is uitgekeerd en de kredietverstrekker hiertoe ook alleen onder bepaalde voorwaarden bereid is, hebben de consumenten nog altijd belang bij hun vordering. Dit betekent dat de klacht behandelbaar is en dat hierna zal worden overgegaan tot inhoudelijke behandeling van de klacht.

Berekening kredietvergoeding

3.3 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de berekening van de kredietverstrekker voldoet aan de vereisten van artikel 7:68 lid 1 Burgerlijk Wetboek (BW).

3.4 Artikel 7:68 lid 1 BW bepaalt dat de consumenten te allen tijde het recht hebben om zich geheel of gedeeltelijk van de verplichtingen op grond van een kredietovereenkomst te kwijten. In dat geval hebben de consumenten recht op een verlaging van de totale kredietkosten, bestaande uit de interesten en kosten gedurende de resterende duur van de overeenkomst. Artikel 7:68 BW is een implementatie van artikel 16 van de Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 april 2008 (hierna: de Richtlijn).

3.5 De consumenten en de kredietverstrekker hebben beiden een andere lezing van voornoemd artikel, in die zin dat zij de verlaging van de totale kredietkosten op een andere manier berekenen. Zowel de uitleg van de consumenten als de uitleg van de kredietverstrekker leidt tot een verlaging van de totale kredietkosten. Artikel 7:68 BW en de Richtlijn geven op dit punt geen uitsluitsel, nu daarin niet wordt gespecificeerd op welke wijze de verlaging van de totale kredietkosten moet worden berekend. Ook de memorie van toelichting bij artikel 7:68 BW geeft hierover geen uitsluitsel.[1]

3.6 Nu de wet geen uitsluitsel geeft op dit punt, moet gekeken worden naar de overeenkomst.

[1] Zie kamerstukken II 2009/10, 32339 nr. 3, p. 25, te vinden op www.overheid.nl.

De kredietverstrekker heeft in artikel 4.6 van de algemene voorwaarden opgenomen dat bij vervroegde gedeeltelijke aflossing recht bestaat op verlaging van de totale kredietkosten, bestaan uit de interesten gedurende de resterende duur van de overeenkomst. Ook hier is niet gespecificeerd op welke wijze deze verlaging van de kosten wordt berekend, zodat onduidelijk is op welke wijze deze bepaling moet worden uitgelegd.

3.7 Bij twijfel over de betekenis van een beding geldt op grond van artikel 6:238 lid 2 BW de voor de consumenten meest gunstige uitleg. Dat is in dit geval de uitleg die de consumenten aan de bepaling geven, zijnde dat een tussentijdse betaling direct in mindering moet worden gebracht op de hoofdsom. Naar het oordeel van de commissie is dit een redelijke uitleg van de bepaling, zodat de consumenten in dit geval mochten verwachten dat de extra betalingen in mindering werden gebracht op de hoofdsom.

3.8 Het voorgaande leidt ertoe dat de kredietverstrekker de kredietvergoeding in het onderhavige geval niet juist heeft berekend, nu zij tussentijds geen verlaging van de hoofdsom heeft doorgevoerd. Dit had zij gezien het voorgaande wel moeten doen. De kredietverstrekker dient de het verschil dat door deze onjuiste berekening is ontstaan, aan de consumenten te vergoeden.

3.9 De kredietverstrekker heeft de juistheid van de berekening van de consumenten, uitgaande van voornoemde uitgangspunten, op zichzelf niet betwist, zodat de commissie van de juistheid daarvan zal uitgaan. Dit leidt ertoe dat de vordering van de consumenten tot betaling van een bedrag van € 137,12 zal worden toegewezen.

Wettelijke rente

3.10 De consumenten vorderen wettelijke rente over voornoemd bedrag. De krediet-verstrekker heeft hiertegen geen verweer gevoerd. Dit leidt ertoe dat de vordering op dit punt eveneens zal worden toegewezen.

Informatieverstrekking kredietverstrekker

3.11 De consumenten klagen verder nog over de informatieverstrekking van de zijde van de kredietverstrekker. Deze is volgens de consumenten onjuist en misleidend.

3.12 De commissie is met de consumenten van oordeel dat de communicatie vanuit de kredietverstrekking beter had gekund. De consumenten hebben veelvuldig moeten vragen om een eindafrekening en hebben deze pas tijdens de procedure ontvangen. Daarnaast heeft de kredietverstrekker de consumenten onjuiste informatie verstrekt over (in ieder geval) de toepasselijke algemene voorwaarden, waardoor zij bij de consumenten mogelijk voor verwarring heeft gezorgd. De kredietverstrekker heeft niet betwist dat de communicatie beter had gekund en heeft hiervoor reeds haar excuses aangeboden.

3.13 Dat de consumenten vanwege deze gebrekkige communicatie schade hebben ondervonden is echter niet gesteld en ook niet gebleken. Van enige toewijsbare vordering is op dit punt dan ook geen sprake.

Proceskosten

3.14 Voor zover de consumenten aanspraak maken op een vergoeding voor door hen gemaakte proceskosten, geldt dat zij niet hebben toegelicht of onderbouwd dat zij hiervoor kosten hebben moeten maken. De vordering wordt op dit punt dan ook afgewezen.

4. De beslissing

4.1 De commissie beslist dat de kredietverstrekker een bedrag van € 137,12 aan de consumenten vergoedt met wettelijke rente daarover vanaf 25 november 2021 tot aan de dag van algehele voldoening, binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd;

4.2 De commissie wijst het meer of anders gevorderde af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl